

Végidei csalások

SZOMBAT DÉLUTÁN

**E HETI TANULMÁNYUNK: 1Sámuel 28:3-25; Máté 7:21-27;
János 11:40-44; Efezus 6:10-18; 1Péter 3:18**

„Nem is csoda, hisz maga a Sátán is a világosság angyalának adja ki magát. Nem meglepő tehát, ha szolgálai is az igazság szolgálainak adják ki magukat, akiknek végük cselekedeteik szerint lesz” (2Kor 11:14-15, ÚRK).

A mai világ a természetfeletti és misztikus dolgok olvasztótégelye lett, és ebben Hollywood is segédkezik, hiszen számukra nem gond a tévedés és megtévesztés egyvelegével vallási és misztikus témájú filmeket készíteni. Az elmúlt évtizedekben a „*bizony nem haltok meg*” (1Móz 3:4) ősrégi hazugság sok népszerű könyvet és filmet, valamint videójátékot ihletett. Tagadhatatlan, hogy ki vagyunk téve Sátán bűvkörének, ami megszámlálhatatlanul sok formában kísért, sőt bizonyos esetekben burkoltan, a tudomány leple alatt jelentkeznek.

Az egyik leginkább megtévesztő jelenség az, amit „halálközeli” élménynek neveznek, amikor akik „meghaltak”, visszatérnek az életbe és a túlvilágról mesélnek. Sokan a halhatatlan lélek bizonyítékának tartják ezeket az eseteket.

Ezen a héten néhány végidei csalásról, a miszticizmusról, a halálközeli élményekről, a reinkarnációról, a halottidézésről, az ősök imadásáról és egyebekről gondolkodunk el. Veszélyes témák ezek, amelyekről tudnunk kell – anélkül azonban, hogy kitennénk magunkat a hatásuknak.

MISZTICIZMUS

A világunkat elárasztják a miszticizmus erős hullámai. A „miszticizmus” átfogó kifejezés, a gondolatok óriási körét öleli fel. Vallási szempontból ez a szó az egyén és az Isten vagy az Abszolút valamilyen lelki tapasztalatban vagy transzban történő kapcsolódására utal. Ez jellemzi még bizonyos egyházak istentiszteletét is. A formáját és intenzitását tekintve a jelenség eltérő lehet, de általában Isten írott Igéjének tekintélye helyett a szubjektív tapasztalatot fogadják el. A Bibliát minden esetben nagyrészt megfosztja tanító szerepétől, és a keresztyény sebezhetővé válik a saját tapasztalatai által. Az ilyen szubjektív vallás nem ad védelmet semmiféle megtévesztés, főleg a végidei csalások ellen.

Mt 7:21-27 szakaszában Jézus szavai fényében mit jelent az, hogy „sziklára”, ne pedig „homokra” építsük a lelki házunkat?

A posztmodern keresztyény világban erős a tendencia a bibliai tanítás jelentőségének csökkentésére, azt elavult vallási formák unalmas visszatérésének tekintik. Ebben a folyamatban Krisztus *tanításai* helyére mesterségesen Krisztus *személyét* állítják – úgy érvelve például, hogy bizonyos bibliai történetek nem lehetnek igazak, mert Jézus (amilyenek ők gondolják) soha nem engedte volna meg, hogy egyes esetek a leírtak szerint történjenek meg. Így végül az egyéni érzések és ízlések lesznek a Szentírás magyarázatának kritériumai, vagy pedig alapok, amelyek talaján nyíltan elutasítják a Biblia világos tanítását. Ez gyakran az Isten iránti engedelmesség kérdése ben mutatkozik meg, ami pedig Jézus szavai szerint lényeges eleme a lelki házunk sziklára építésének. Aki azt gondolja, hogy nem számít, milyen tantételben hisz az ember, ameddig elfogadja Jézus Krisztust, veszélyes talajon áll. Az inkvizítorok, akik számtalan protestáns hívőt halálra ítélték, hittek Jézus Krisztusban. Akik „ördögöket üttek ki” Krisztus nevében (Mt 7:22), szintén hittek benne. „Az az állásfoglalás, hogy lényegtelen, mit hisz az ember, Sátán egyik legjobban bevált csalása. Sátán tudja, hogy az igazság megszenteli azt az embert, aki szeretettel elfogadja az igazságot, ezért folyvást hamis elméletekkel, mesékkal, más evangéliummal igyekszik felcserélni az igazságot” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 448. o.).

Hogyan küzdhetünk az ellen, hogy az érzelmeink és a vágyaink rávegyenek minket Isten Igéjével szembenálló dolgok megtételére?

HALÁLKÖZELI ÉLMÉNYEK

A „halálközeli élmények” a legelterjedtebb mai érvek közé tartoznak, amelyekkel „bizonyítani” próbálják a lélek természetes halhatatlanságát. Raymond A. Moody, Jr. közzétette öt évig tartó kutatásának eredményeit, amelynek során száznál is több ember esetét vizsgálta, akiket „klinikailag halottnak” nyilvánítottak, de azután újraélesztettek. Ezek az emberek állították, hogy mielőtt visszatértek az életbe, láttak egy szeretetteljes, fényességes lényt. Ezt „izgalmas bizonyítéknak” tekintik arra, hogy „az ember lelke életben marad a halál után” (hátsó borító). Az évek során sok hasonló könyvet kiadtak, amelyek ugyanezt a gondolatot erősítik (lásd 2. tanulmány).

Olvassuk el a feltámadásról szóló történeteket 1Kir 17:22-24, 2Kir 4:34-37, Mk 5:41-43, Lk 7:14-17 és Jn 11:40-44 verseiben! Az ezekben szereplő feltámadott emberek közül hányan mondtak olyasmit, hogy haláluk után öntudatuknál voltak? Miért fontos ez a válasz?

A kutatásban említett esetek mindegyikében szereplőket *klinikailag* halottnak nyilvánították, de *valójában* nem voltak azok, szemben Lázárral, aki négy napig halott volt, a teste is oszlásnak indult (Jn 11:39). Sem Lázár, sem a bibliai időkben feltámasztott más halott nem említett túlvilági élményt, sem a Paradicsomból, sem a purgatóriumból, sem a pokolból. Ez valóban olyan érv, amit a hallgatás bizonyít, és teljesen megegyezik a holtak öntudatlan állapotának bibliai tanításával! Viszont mi a helyzet a ma gyakran részletesen elbeszélte „halálközeli” élményekkel? Amennyiben elfogadjuk a halottnak öntudatlan állapotának bibliai tanítását (Jób 3:11-13; Zsolt 115:17; 146:4; Préd 9:12), akkor két fő lehetőségünk marad: a halálközeli élmény vagy szélsőséges körülmények között kialakuló, természetes pszichokémiai hallucináció, vagy természetfeletti, sátáni megtévesztés (2Kor 11:14). Valóban a sátáni megtévesztés lehet a magyarázat, főleg azért, mert bizonyos esetekben az emberek arról számoltak be, hogy beszéltek meghalt rokonaikkal. Persze lehet a két tényező kombinációja is. Mivel annyira elterjedt és sokak számára roppant meggyőző ez a csalás, alapvetően fontos, hogy szilárdan ragaszkodjunk Isten Igéjének tanításához, bármit is tapasztaljunk mi magunk vagy mások, ami ellentétes a Biblia tanításával!

Kifejezetten érdekes, hogy mostanában a halálközeli élményeket mennyire elismeri a „tudomány”. Ezek szerint miért kell óvatosnak lennünk még olyasmivel is, amit állítólag „bizonyít” a tudomány?

REINKARNÁCIÓ

A lélek halhatatlanságának pogány képzete az alapja a reinkarnáció vagy a lélekvándorlás teóriájának, ami ellentétben áll a Bibliával. Ezt az elméletet néhány nagy világvallás is átvette. Míg a legtöbb keresztény úgy hiszi, hogy a halhatatlan lélek a halál után örökre vagy a mennybe, vagy a pokolba jut, a reinkarnációban hívők szerint a halhatatlan lélek itt a földön a halál és újjászületés sok ciklusán megy át. Vannak, akik úgy gondolják, hogy a reinkarnáció a lelki fejlődés folyamata, amely során a lélek a tökéletesség felé haladva az ismeret és az erkölcs mind magasabb szintjeire jut el. A hinduk hite szerint az örökké élő lélek a tudatosság vagy „szamszára” folyamatán megy át az élet hat osztályában: vízi világ, növények, csúszómászók és bogarak, madarak, állatok és emberek, beleértve a menny lakóit is.

Olvassuk el Zsid 9:25-28 és 1Pt 3:18 verseit! Ha Jézus csak „egyszer” halt meg (Zsid 9:28; 1Pt 3:18), és az emberek is csak „egyszer” halnak meg (Zsid 9:27), vajon miért lehet az, hogy még a magukat kereszténynek tartók között is vannak, akik hisznek a reinkarnáció bizonyos formájában?

Sokan nem abban hisznek, amiben hinniük *kell*, hanem amiben hinni *akarnak*. Amennyiben egy nézet békeességgel, nyugalommal tölti el őket, ez elég ahhoz, hogy döntésre jussanak. Aki viszont komolyan veszi a Bibliát, az semmiképpen nem tudja elfogadni a reinkarnáció elméletét. Ez az elgondolás először is ellentmond annak a bibliai tanításának, ami szerint a „lélek” halandó és a feltámadás testben történik (1Thessz 4:13-18).

Másodszor tagadja a kegyelem általi megváltás tanát, ami szerint az ember hittel fogadja el Jézus Krisztus üdvözítő munkáját (Ef 2:8-10). Ezt emberi cselekedetekkel próbálják helyettesíteni.

Harmadszor ellentmond annak a bibliai tanításnak, hogy az ember örök sorsát ebben az életben meghozott döntései határozzák meg (Mt 22:1-14; 25:31-46).

Negyedszer ez az elmélet leértékeli Krisztus második eljövetelének jelentőségét és fontosságát (Jn 14:1-3).

Ötödször pedig e teória szerint a halála után az embernek továbbra is lesz lehetősége arra, hogy kikerüljön azokból a csapdákból, amelyekbe az élete során belekeveredett. Ez sem biblikus gondolat (Zsid 9:27).

Röviden tehát: a keresztény hitben nincs helye a reinkarnációnak.

HALOTTIDÉZÉS ÉS AZ ŐSÖK IMÁDATA

A halottidézést ősidőktől gyakorolták. Ez egy formája annak, hogy megidézik a halottak állítólag aktív lelkét, mert így bizonyos tudás birtokába akarnak jutni, általában jövőbeli eseményekkel kapcsolatban. Az ősök imádata az elhunyt elődök tiszteletének szokása. Őket családtagként tisztelik, a hitük szerint a lelkük képes befolyásolni az élők dolgait. E pogány szokások igen vonzóznak tűnnek azok számára, akik hisznek a lélek halhatatlanságában és hiányolják meghalt szeretteiket.

Olvassuk el 1Sám 28:3-25 szakaszában Saul tapasztalatát az endori médiummal! Milyen lelki tanulságot szűrhetünk le a holtak lelkével való állítólagos kommunikálással kapcsolatban?

A Biblia egészen világosan kijelenti, hogy az ősi izraeli teokrácia idején minden spiritisztát, médiumot, boszorkányt és halottlátót utálatosnak tartottak az Úr előtt, meg kellett kövezni őket (3Móz 19:31; 20:6, 27; 5Móz 18:9-14). Saul a törvény szerint ki is irtott Izraelből minden médiumot és spiritisztát (1Sám 28:3, 9).

Ám miután elvetette az Úr, Saul maga ment el Endorba, a kánaáni városba, hogy a médiumtól tudakozódjon (1Sám 28:6-7, 15; vö. Józs 17:11; Zsolt 83:11). Azt kérte az asszonytól, hogy idézze meg az elhunyt Sámuel prófétát, akinek az állítólagos szelleme előjött és beszélt Saullal (1Sám 28:13-19). A megtévesztő lélek Sámuelnek adta ki magát, és ezt mondta a királynak: „*te pedig holnap fiaiddal együtt velem leszel*” (1Sám 28:19, ÚRK). Sámuel formájában jelent meg, a lélek természetes halhatatlanságának képzetét keltve. Komoly csalás volt ez, és Saulnak nagyon is tudnia kellett volna, hogy nem bonyolódhat olyasmibe, amit korábban ő maga elítélt.

Jó két évszázaddal később Ézsaiás próféta így írt: „*Ha azt mondják nektek: Tudakozódtok a halottidézőktől és a jövődömondóktól, akik mormolnak és suttognak – hát nem Istenétől tudakozódtok-e a nép? Az élők felől a holtaktól kell-e tudakozódnia? A tanításra és a bizonyágtételre hallgassatok! Aki nem ezt mondja, annak nincs hajnala*” (Ézs 8:19-20; vö. 19:3).

Milyen gyakran teszünk meg stresszhatás alatt olyasmit, amiről tudjuk, hogy helytelen? Miért csak a hit, az imádság és az Isten Igéjének való engedelmség az egyetlen biztos védelem önmagunkkal szemben?

JELENÉSEK

A halottidézéshez hasonlóak azok az esetek, amikor démonok például a már meghaltak alakjában jelennek meg, felidézve talán egy elhunyt családtagot, barátot vagy bárki mását. A megjelenés és a hang is arra a személyre emlékeztet. Sátán ilyen csalásokat fog bevetni, hogy megtévessze azokat, akik nem állnak erősen Isten Igéje talaján. Ellen White figyelmeztet: „E hazug lelkek megszemélyesítik az apostolokat, és éppen az ellenkezőjét tanítják annak, amit az apostolok a Szentlélek indítására földi életükben tanítottak” (*A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 477-478. o.). „A csalás nagy drámájának tetőfokán Sátán meg fogja személyesíteni Krisztust” (i. m. 533. o.).

2Kor 11:14-15 és Ef 6:10-18 versei értelmében mi lehet az egyetlen védelmünk az efféle démoni megtévesztések ellen?

Pál apostol figyelmeztet: *„Mert nem vér és test ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, a sötétség világának urai ellen, a gonoszság lelkei ellen, amelyek az ég magasságában vannak”* (Ef 6:12, ÚRK). Csak az védhet meg bennünket, ha *„az Isten teljes fegyverzetét”* (Ef 6:13, ÚRK) felöltjük, amiről Pál Ef 6:13-18 szakaszában ír. Igen félelmetesek és megtévesztőek lehetnek az esetek, amikor sátni erők valakinek a képében jelennek meg, de nem vezethetik félre azokat, akik Istennél keresnek védelmet és szilárdan állnak Igéje talaján. A tantételek szempontjából: aki hisz az ember feltételes halhatatlanságának tanában, az tudja, hogy Sától ered a halottak megjelenése vagy a velük való kommunikálás bármely formája, és Isten kegyelméből, ereje által el kell azt utasítani. Tehát bármennyire erőteljes, meggyőző és látszólag valóságos legyen is az a jelenés, megingathatatlanul ragaszkodnunk kell ahhoz a tanításhoz, hogy a halottak a sírban alszanak. Képzeld el, milyen lehet, ha az ember elveszít valakit, akit szeret, majd azt hiszi, hogy az megjelenik előtte, elmondja, mennyire szereti és mennyire hiányolja, esetleg olyasmit is közöl, amit csak ő tudhat! Arról is beszél, hogy már jobb helyen van. Ha valaki nem áll a bibliai tanítás szilárd alapján a holtak állapotával kapcsolatban, nagyon könnyen meg lehet téveszteni, leginkább azért, mert el akarja hinni azt, ami valójában csalás.

Mit jelent Isten egész fegyverzetének felöltése? Hogyan tehetjük ezt meg az életünk minden területén, nemcsak a végidei megtévesztésekre gondolva, hanem a napi szokások kérdésében is?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Ellen G. White: *Evangelizálás*. Budapest, 2007, Advent Irodalmi Műhely, Felfedezések Alapítvány, „A spiritizmus különböző formái” c. fejezet, 391-396. o.

Egy alapítvány állítólag olyan technológia kifejlesztésén dolgozik, ami lehetővé teszi, hogy az ember kapcsolatba lépjen az elhunytakkal „sms üzenetek, telefonhívások és videokonferencia által.” A halottakat „az anyagi léten túl élőknek” nevezik, és a honlapjukon azt állítják, hogy amikor az ember meghal, egyszerűen átmegy „az öröklét egy másik fázisába... megőrizve tudatát, önazonosságát és korábbi fizikai formájának alapvető jellemzőit.” Azt állítják, hogy olyan háromfázisú technológiát fejlesztenek, ami lehetővé teszi a kommunikációt az anyagi és az anyagi léten túl élő személyek között. Az első fázisban „üzeneteket lehet küldeni az anyagi léten túl élő családtagoknak, barátoknak és bármilyen terület szakértőinek.” A második fázisban állítólag „az ember beszélgethet azokkal a szeretteivel, akik az örökkévalóság egy másik részében élnek.” A harmadik fázisról pedig azt mondják, hogy „hallani és látni engedi azokat, akik a korlátlan lehetőség tereit más megfigyelési pontról tapasztalják.” Különösen félelmetes az, ahogyan tesztelik, hogy a megjelenő halott valóban az-e, akinek mondja magát. A honlapon az áll, hogy „Például egy gyászoló szülő a következő kérdést teheti fel a fiának vagy lányának, aki a másvilágra került: »Volt egy Snoopy nevű kutyád gyerekkorodban? Kaptál tőlünk egy zsebkést a tizedik születésnapodra?»” Milyen érdekes ez a következő figyelmeztetés fényében: „Lelki, szellemi lények néha megjelennek egyes embereknek elhalt barátaik alakjában és beszámolnak nekik olyan eseményekről, amelyek egykor kapcsolatban voltak velük földi életük folyamán, és olyan cselekedeteket hajtanak végre, amelyeket akkor is megtettek, amikor még éltek” (Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*. Budapest, 1993, Advent Kiadó, 635. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) A kulturális elfogadottságra hivatkozva sok keresztény megnéz mindent, amit csak kínál a média. Mely bibliai elvek vezessenek a médiával való kapcsolatunkban, különösen amikor valami nyíltan olyan nézeteket hirdet, amelyekről tudjuk, hogy helytelenek és megtévesztőek (lásd Zsolt 101:1-8; Péld 4:23; Fil 4:8)?
- 2) Sok keresztény a holtak tovább élésére mutató bibliai bizonyítéknak tartja azt a történetet, amikor a halottlátó megidézte „Sámuel”-t. Ezek szerint miért nem lehet egyetlen szövegre vagy történetre hagyatkozva felépíteni egy tantételt, hanem a Biblia egészének üzenetét kell megvizsgálni az adott témában?

SZEGEDI KOVÁCS GYÖRGY:

TÁVOLUGRÁS

A kociút mellett párhuzamosan
úgy fél méterre ástuk meg az ugrópályát.
Ha jött egy szekér, vagy autó,
(bár az elég ritka volt), nem ugrottunk,
már azért sem, mert nagy port kavartak.

És a nekirugaszkodás,
az időnkivüliség érzése,
a megfeszült várakozás végtelen pillanata.
Örökké a rajtvonalnál maradni, az lenne jó.
A belső támadás a héjban,
mielőtt végképp szétesne a burok,
mert akkor már ugrani kell,

s valaki mindig megelőz,
előttünk dobbant,
mi belezuhanunk
egészen a lényébe,
s a gyászba borult, léha sötét,
a vérző hajnalba bukik.